

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน, อย่าได้ถือกฎไว้ในมือ หากใครทำผิด ให้รายงานพ่อ และพ่อจะเตือนดวงวิญญาณนั้นเอง

คำถาม: สัญญาอะไรที่พ่อได้ทำไว้?

คำตอบ: พ่อผู้เดียวเท่านั้นได้ทำสัญญาที่จะจัดข้อบกพร่องของลูกๆ เมื่อพ่อได้ยินเกี่ยวกับความอ่อนแอของลูก ท่านจะอธิบายแก่พวกเขาด้วยความรักเพื่อช่วยพวกเขาจัดสิ่งเหล่านั้น ลูกๆ หากลูกเห็นความอ่อนแอของใคร อย่าได้ถือกฎไว้ในมือนั้นเป็นความผิดที่จะถือกฎไว้ในมือของลูก

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สดแสนหวาน ลูกมาหาพ่อเพื่อจะทำให้ตัวเองสดชื่น เป็นเพราะลูกๆ รู้ว่า ลูกต้องประกาศสิทธิในอำนาจการปกครองเหนือโลกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกไม่ควรลืมนี่ อย่างไรก็ตาม ลูกก็ลืมนั่น มายาทำให้ลูกลืมนั่น หากเธอไม่ทำให้ลูกลืมนั้น ลูกจะมีความสุขอย่างมาก พ่ออธิบาย: ลูก เฝ้าแต่มองดูเข็มกลัดของลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า มองดูรูปภาพครั้งแล้วครั้งเล่าด้วย ขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาในการจดจำระลึกถึงพ่อ เฝ้าแต่มองดูที่เข็มกลัดของลูกแล้วลูกจะเข้าใจว่า นี่คือนั่นสิ่งที่ลูกกำลังจะกลายเป็น ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน นี่คือนั่นเวลาที่ได้รับความรู้ พ่อพูดว่า: ลูกที่สดแสนหวาน! วันและคืนท่านเฝ้าแต่พูดว่า: ลูกที่สดแสนหวาน! ลูกไม่ได้พูดว่า: บาบาที่สดแสนหวาน ในความเป็นจริงแล้ว ลูกควรจะพูดเช่นนี้ให้แก่ทั้งสองคน ทั้งคู่ที่นั่นอ่อนหวานใช่ไหม? บัพตาดาที่ไม่มีขีดจำกัด! ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างก็เพียงแต่พูดกับบาบาว่า: บาบาที่แสนหวาน บาบารัก! ลูกบางคนแม้กระทั่งพูดสิ่งต่างๆ กับบัพตาดาด้วยความโกรธ เมื่อลูกพูดเช่นนั้นกับดาด้า ลูกก็พูดเช่นนั้นกับพ่อด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่เหมือนกัน บางครั้งพวกเขาถืออารมณ์เสียกับครูของพวกเขาและบางครั้งก็อารมณ์เสียใส่กันเอง ดังนั้น พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นที่นี้และสอนลูกๆ มีลูกมากมายในทุกหมู่บ้าน ท่านเฝ้าแต่เขียนถึงทุกคน: พ่อได้รับรายงานเกี่ยวกับลูกๆ ว่า ลูกมีความโกรธมากมายได้อย่างไร พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเรียกสิ่งนี้ว่าสำนึกที่เป็นร่าง พ่อบอกทุกคนว่า: ลูก กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ลูกทั้งหมดเฝ้าแต่ขึ้น ๆ ลง ๆ ในสิ่งนี้ มายารบรากับผู้ที่เธอรู้ว่าเขาทรงพลังและเข้มแข็ง หนุมานถูกแสดงไว้ว่าเป็นมหาวีระ(นักรบที่กล้าหาญ) พวกเขาพยายามที่จะทำให้เขาอ่อนคลอน ในเวลานี้เองที่มายาทดสอบทุกคน ทุกคนมีชัยชนะหรือพ่ายแพ้มา ในสงครามนี้ มีการจดจำระลึกถึงและการหลงลืม ลูกแต่ละคนประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดีตามที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงไร หรือลูกทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมออย่างไร พ่อมาเพื่อสอนลูกๆ และท่านเฝ้าแต่สอนลูกๆ ลูกต้องทำตามศรัทธาอย่างต่อเนื่อง ด้วยการทำตามศรัทธาเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่งได้ ไม่มีเรื่องของการอยู่อย่างไม่พอใจกับใครในสิ่งนี้ การอยู่อย่างไม่พอใจหมายถึงการมีความโกรธ หากใครทำผิด ให้รายงานบาบา ลูกไม่ควรจะรับสิ่งนั้นด้วยตนเองเพื่อจะบอกใครๆ นั่นเป็นเหมือนกับการถือกฎไว้ในมือของลูกเอง รัฐบาลไม่ได้อนุญาตให้ใครถือกฎไว้ในมือของพวกเขา หากใครชกต่อยบุคคลอื่น เขานั้นไม่ได้ถูกชกกลับคืน เขาถูกแจ้งความและมีการฟ้องร้องคดีเกิดขึ้น ที่นี้ด้วยเช่นกัน ลูกๆ ไม่ควรจะได้ตอบกับผู้ใด เพียงแต่บอกบาบา บาบาสั่งว่าท่านนั้นที่จะเตือนทุกคนได้ บาบาส่งแสดงวิธีการที่อ่อนหวานอย่างยิ่งแก่ลูก ท่านจะให้คำสอนแก่ลูกด้วยความหวานชื่นอย่างยิ่ง ด้วยการกลับมาสำนึกที่เป็นร่าง สถานภาพของลูกก็ลดลง เหตุใดลูกจึงสร้างความสูญเสียให้แก่ตนเองเล่า? มากเท่าที่จะเป็นไปได้ เฝ้าแต่จดจำบาบาด้วยความรักอย่างมาก จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยความรักอย่างมากมาย ผู้ที่ให้อำนาจในการปกครองเหนือทั้งโลกแก่ลูก ลูกเพียงแต่ต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อย่าได้ประณามผู้ใด! เหล่าเทพประณามใครไหม? ลูกบางคนไม่สามารถหยุดประณามผู้อื่นได้ บอกพ่อและท่านจะอธิบายแก่พวกเขาด้วยความรักอย่างมาก ไม่เช่นนั้นแล้วจะเสียเวลาเปล่าแทนที่จะประณามผู้อื่น ลูกจดจำพ่อดีกว่าเพื่อประโยชน์อย่างใหญ่หลวง ไม่ใช่เรื่องดีที่จะโต้แย้งกับผู้ใด ในหัวใจของลูกๆ เข้าใจว่าลูกกำลังก่อตั้งอำนาจเพื่อปกครองโลกใหม่ ลูกควรจะมีกำลังใจอย่างมากมายภายในตนเอง! สิ่งหลักคือ การจดจำระลึกถึงและคุณธรรมที่สูงส่ง ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม ลูกๆ ก็จดจำวงจร ลูกสามารถจดจำสิ่งนั้นได้อย่างง่ายดาย มีวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกรู้ถึงตอนเริ่มต้น ตอนกลาง ตอนจบและระยะเวลาของวงจร ลูกต้องให้คำแนะนำแก่ทุกคนด้วยความรักอย่างมาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังทำให้พวกเรากลายเป็นนายของโลก ท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่พวกเรา การทำลายล้างอยู่เพียงแค่เอื้อมเท่านั้นเอง เวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อมีการสร้างโลกใหม่และทำลายโลกเก่า พ่อเฝ้าแต่เตือนลูกๆ ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะมีความสุข แล้วความทุกข์ ความเจ็บปวดทั้งหมดของร่างกายจะถูกจัดทิ้งไป สิ่งเหล่านั้นจะถูกจัดทิ้งไปเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร พ่อก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข แล้วหลังจากนั้น มายา ราวิน ได้ก่อตั้งดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกๆ เข้าใจตามลำดับกันไปขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก พ่อมีความรักอย่างมากมายต่อลูกๆ! พ่อรักลูกตั้งแต่แรกเริ่ม พ่อเข้าใจว่า ลูกๆ ได้กลับมานำเกลียดด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาคะ ดังนั้น ท่านมาเพื่อทำให้ลูกสวยงาม พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ลูกๆ ได้รับความรู้ที่ละเอียดที่ละน้อย แล้วมายาก็ทำให้ลูกลืมนั่น เธอไม่ได้ปล่อยให้ลูกคงอยู่อย่างมีความสุข ลูกๆ พรอทของความสุขของลูกควรจะขึ้นสูงตลอดเวลา ในยุคทอง พรอทของลูกสูงมาก เวลานี้ลูกต้องทำให้พรอทนั้นขึ้นสูงด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง นั่นเพียงจะสูงขึ้นไปที่ละน้อยที่ละน้อยเท่านั้น ขณะที่กำลังมีประสบการณ์ของชัยชนะและการพ่ายแพ้ ลูกๆ จะได้มาซึ่งสถานภาพของ

ลูกเช่นที่ลูกเคยเป็นมาในวงจรที่แล้วตามลำดับกันไปขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่ลูกทำ อย่างไรก็ตาม จะใช้เวลาเช่นเดียวกันกับที่ทำในทุกวงจร ผู้ที่สอบผ่านในวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะสอบผ่านอีกครั้งหนึ่ง บัพดาตาเฝ้าแต่สังเกตสภาพของลูกๆ เช่นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก ลูกผู้ที่ไม่ยังศรัทธาอื่น ๆ นั้นก็ไม่ได้ได้รับความสดชื่นมากนัก ภายหลังจากไปที่ศูนย์ พวกเขาก็กลับเข้าไปในบรรยากาศภายนอก เหตุนี้เอง เพื่อที่จะกลับมาสดชื่น ลูกมาที่นี่ พ่อแม่แต่เขียนว่า: ให้ความรักและการจดจำระลึกถึงของพ่อแก่ทุกคนในครอบครัวด้วย พ่อเหล่านั้นมีขีดจำกัด ส่วนผู้เดียวนั้นคือ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บัพและดาตาทั้งสองมีความรักอย่างมากมาย เพราะท่านทำงานรับใช้ที่เต็มไปด้วยความรักอย่างยิ่งในทุกวงจรและท่านทำด้วยความรักอย่างมาก ท่านมีความรู้สึกเมตตาอย่างมากมายอยู่ภายใน เมื่อลูกไม่ศึกษาเล่าเรียน และไม่ทำตามศรัทธา แล้วพฤติกรรมของลูกก็ไม่ดี บาบารู้สึกเมตตา: ลูกเพียงประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ต่ำเท่านั้นเอง แล้วพอจะทำอะไรได้อีกเล่า? มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างการใช้ชีวิตอยู่ที่นั่น และการมีชีวิตอยู่ที่นี่ อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถอยู่ที่นี่ได้ จำนวนของลูกๆ เฝ้าแต่ขยายตัว การจัดการนั้นก็เฝ้าแต่ทำขึ้นด้วย บาบอธิบายแก่ลูกแล้วเช่นกันว่า อาบูคือ สถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อพูดว่า: พ่อมาที่นี่และทำให้ทั้งโลก รวมทั้งวัตถุธาตุทั้งห้าบริสุทธิ์ มีงานรับใช้มากมายที่ต้องทำ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสแก่ทุกคน ท่านทำสิ่งนี้มานับครั้งไม่ถ้วนก่อนหน้านี้แล้ว ถึงแม้ว่าลูกรู้อย่างนี้ ลูกก็ยังลืม เหตุนี้เอง พ่อจึงพูดว่า: มายาทรงพลังเหลือเกิน อาณาจักรของเธอสืบเนื่องมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร มายาทำให้ลูกพ่ายแพ้ จากนั้นพ่อก็ทำให้ลูกยืนขึ้นได้อีกครั้ง หลายคนเขียนถึงบาบา: บาบา ลูกตกลงไปแล้ว บาบตอบว่า: อัจชะ อย่าตกลงไปอีก! อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็กังวลตกลงไปอยู่เรื่อยๆ เมื่อพวกเขาตก พวกเขาก็หยุดที่จะไต่ขึ้นมาอีกครั้ง พวกเขาเจ็บปวดอย่างสาหัส ทุกคนนั้นบาดเจ็บ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน โยคะรวมอยู่ในการศึกษาด้วย “ผู้นั้น ผู้นี้กำลังสอนสิ่งนี้แก่ฉัน” เวลานี้ ลูกเข้าใจว่า พ่อกำลังสอนลูก ที่นี้ ลูกกลับมาสดชื่นอย่างมาก มีเพลงร้องว่า: ให้คิดว่าผู้ที่ประณามลูกเป็นเพื่อนของลูก พระเจ้าพูด: ผู้คนมากมายประณามพ่อ! พ่อมา และกลายเป็นเพื่อนกับพวกเขา พวกเขาประณามพ่ออย่างมากมาย แต่พ่อก็ยังคิดว่า พวกเขาทุกคนเป็นลูกของพ่อ พ่อมีความรักอย่างมากมายต่อพวกเขา ไม่ใช่สิ่งดีที่จะประณามผู้ใด ลูกต้องระมัดระวังอย่างยิ่งในเวลานี้ ลูกมีสภาพที่หลากหลาย เมื่อพวกเขาทั้งหมดเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายาม เมื่อมีการทำความผิด จงทำความเพียรพยายามที่จะเป็นอิสระจากความผิดเหล่านั้น มายาทำให้ทุกคนทำความผิด นี่คือการแข่งขันขมขม บางครั้งลูกก็บาดเจ็บเพราะตกลงมา พ่อเฝ้าแต่เตือนลูก: ลูกๆ เมื่อลูกพ่ายแพ้เช่นนี้แล้ว ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเคยศึกษาเล่าเรียนมาก็จะถูกลบล้างออกไป ลูกตกลงมาจากชั้นห้า พวกเขาพูดว่า: บาบา ลูกจะไม่มีวันทำความผิดเช่นนั้นอีก โปรดยกโทษให้ลูกด้วยเถิด! บาบจะยกโทษให้ลูกได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: จงทำความเพียรพยายาม! บาบารู้ว่า มายามีพลังอย่างมาก เธอทำให้ผู้คนมากมายพ่ายแพ้ นั่นเป็นหน้าที่ของครูที่จะสอนลูกเกี่ยวกับความผิดพลาด และทำให้ลูกเป็นอิสระจากความผิด ไม่ใช่ว่าผู้ที่ทำผิดครั้งหนึ่งแล้วจะทำผิดเช่นนั้นต่อไป: ไม่เลย คุณธรรมได้รับการจดจำ ความผิดไม่เคยเป็นที่จดจำ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือ หมอยาสมุนไพรที่คงอยู่ตลอดไป ท่านจะให้ยาแก่ลูก เหตุใดลูกๆ จึงถือกฎไว้ในมือของตนเองเล่า? ผู้ที่มีร่องรอยของความโกรธในพวกเขาจะเฝ้าแต่ประณามผู้อื่น นั่นเป็นหน้าที่ของพ่อที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขทุกคน ลูกไม่ใช่ผู้ที่กำลังจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขผู้อื่น บ้างก็มีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธในพวกเขา เมื่อพวกเขาประณามผู้อื่น นั่นก็เหมือนกับการถือกฎไว้ในมือของพวกเขาเอง พวกเขาจะไม่เปลี่ยนแปลงด้วยการทำเช่นนั้น ในความเป็นจริงแล้ว นั่นจะเป็นความขัดแย้งและพวกเขาจะกลายเป็นเช่นเกลือกกับน้ำ พ่อกำลังนั่งที่นี้เพื่อลูกทุกคน นั่นเป็นความผิดอย่างมากที่จะถือกฎไว้ในมือของลูกเองและประณามผู้อื่น ทุกคนมีความอ่อนแอบางอย่าง จนกระทั่งบัดนี้ ยังไม่มีลูกคนใดกลับมาสมบูรณ์พร้อม บางคนมีข้อบกพร่องบางอย่าง บางคนก็มีข้อบกพร่องอีกอย่างหนึ่ง พ่อได้ทำสัญญาที่จะขจัดสิ่งเหล่านั้น นี่ไม่ใช่หน้าที่ของลูก เมื่อพ่อได้ยินข้อบกพร่องของลูกแล้ว เพื่อที่จะขจัดสิ่งเหล่านั้น ท่านอธิบายด้วยความรักอย่างมากมาย แต่ก็ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม ทุกคนกำลังได้รับการแก้ไขบนพื้นฐานของศรัทธา ลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในเวลาสุดท้าย ในเวลานี้ ลูกทั้งหมดคือ ผู้เพียรพยายาม บาบาคงอยู่อย่างไม่มีสันคลอนเสมอ ท่านเฝ้าแต่สอนลูกๆ ด้วยความรักอย่างมาก พ่อมีหน้าที่สอนลูกๆ และไม่ว่าลูกจะทำตามหรือไม่ นั่นก็ยังเป็นโชคของลูก! ไม่เช่นนั้นแล้ว สถานภาพของลูกจะลดลงอย่างมาก! ด้วยการไม่ทำตามศรัทธา และการทำเช่นนั้นสถานภาพของลูกก็ถูกทำลาย และเป็นเพราะลูกทำความผิดนั้น สำนักของลูกจึงกีดกร้อน ลูกจะต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก หากใครมีข้อบกพร่อง ลูกควรบอกพ่อ การบอกคนอื่นๆ คือ สำนักที่เป็นร่าง บุคคลเช่นนั้นไม่ได้จดจำพ่อ ลูกต้องอยู่อย่างไม่มีสิ่งใดเจือปน หากลูกเพียงแต่บอกผู้เดียว ดวงวิญญาณนั้นก็จะได้รับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่แก้ไขทุกคนได้ ที่เหลือทั้งหมดนั้นจะไม่ถูกเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตาม มายาเป็นเช่นนั้นว่า เธอปั่นหัวลูก พ่อหันไปหน้าของลูกไปยังทิศทางหนึ่งและมายาก็หันไปหน้าของลูกไปสู่ทิศทางของเธอ พ่อมาเพื่อเปลี่ยนแปลงลูกและเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายที่จะประณามใครให้ทุกคนรับรู้ ลูกต้องเพียงแต่จดจำชีพบาบา ท่านให้การตัดสินใจ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ผลของการกระทำ

แม้ว่าสิ่งนี้กำหนดไว้ในละครแล้วก็อาจมีการกล่าวถึงบางคน พ่อเฝ้าแต่อธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ๆ ลูกมีโชคเหลือเกิน! แหกมากมาย ได้มา ผู้ที่รับแหกมากมายก็มีความสุขมาก ลูกคือลูกและลูกก็เป็นแหกด้วยเช่นกัน ครุมีแต่ความใส่ใจนี้เท่านั้นในสติปัญญาของท่าน พ่อต้องทำให้ลูก ๆ เติบโตด้วยทุกคุณธรรมเช่นเดียวกับตัวท่านเอง ตามแผนของละคร พ่อได้ทำสัญญาว่า ลูกต้องไม่มีวันขาดมูร์ลี มูร์ลีได้รับการจดจำ หากลูกขาดมูร์ลีก็เหมือนกับการขาดเรียนที่โรงเรียน นี่คือการเรียนของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องไม่ขาดสิ่งนี้แม้เพียงวันเดียว พ่อมาและสอนลูก ไม่มีใครในโลกเข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีใครแม้กระทั่งเข้าใจว่าสวรรค์นั้นก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร ลูกเข้าใจทุกสิ่ง การศึกษานี้ทำให้ลูกสามารถหารายได้อย่างมากมาย ลูกได้รับผลของการศึกษานี้เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ทุกสิ่งของการทำลายล้างเชื่อมโยงกับการศึกษาเล่าเรียนของลูก พื้นที่ที่ลูกจบการศึกษา สงครามก็จะเริ่มขึ้น หลังจากการศึกษาเล่าเรียนและจดจำพ่อ ลูกจะสอบและได้รับคะแนนเต็ม แล้วสงครามก็จะเริ่มขึ้น เมื่อการศึกษาของลูกมาถึงช่วงสุดท้าย สงครามจะเริ่มขึ้น นี่คือการรู้ใหม่อย่างแท้จริงเพื่อโลกใหม่ ด้วยเหตุนี้เอง ผู้ที่สิ้นหวังและน่าสงสารจึงสับสน อัจชะ ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ประณามผู้ใดเมื่อลูกเห็นข้อบกพร่องของพวกเขา อย่าได้พูดถึงข้อบกพร่องของใครให้ผู้อื่นฟัง อย่าได้ปล่อยให้ความอ่อนหวานของลูกออกไปจากตัวลูก อย่าได้โกรธหรือต่อต้านใคร
2. พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขทุกคนได้ ดังนั้น บอกทุกสิ่งแก่พ่อผู้เดียวและอยู่อย่างไม่มีสิ่งใดเจือปน อย่าได้ขาดมูร์ลี

พร: ขอให้ลูกกลับมาตัดเทียมและสมบูรณ์พร้อมโดยการหลอมเถาเถาของสันสการ์เก่าลงสู่มหาสมุทรของสภาพที่สมบูรณ์พร้อม เพื่อที่จะกลับมาตัดเทียมและสมบูรณ์พร้อมเช่นเดียวกับพ่อ จงทำลายความอ่อนแอ และข้อบกพร่องของลูกก่อนการทำลายล้างโลก อย่าปล่อยให้อะไรหรือร่องรอยของความสับสนหรือปัญหาใดคงอยู่ได้ ทำให้ตนเองให้เฉียบแหลมและกระจ่างชัดเจน เมื่อลูกใช้ชาติเกิดใหม่ ทุกสิ่งของชาติเกิดที่แล้วได้ถูกลืม เช่นเดียวกัน จงเผาลิงเก่าและสันสการ์เก่าของลูก หลอมเถาเถาลงสู่มหาสมุทรของสภาพที่สมบูรณ์พร้อม แล้วลูกจะถูกกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่ตัดเทียมและสมบูรณ์พร้อม

คติพจน์: เรียนรู้ที่จะลดการขยายตัวทั้งหมดไปสู่สาระของมัน แล้วลูกจะกลับมาตัดเทียมกับพ่อ

มีประสบการณ์สภาพเป็นแสงที่เบาสบาย:

- 15) งานรับใช้จะไม่เพิ่มขึ้นโดยการคิดเกี่ยวกับมันมากเกินไป กลายเป็น ‘อโซซ์ต้า’ (เป็นอิสระจากความคิด) และรักษาสติปัญญาของลูกให้เป็นอิสระ แล้วลูกจะมีประสบการณ์กับการช่วยเหลือในรูปของพลังจากพ่อ โดยการทำสิ่งนี้ งานรับใช้จะเพิ่มขึ้นโดยอัตโนมัติ “บาบา คือ คาราวานฮาร์ และฉัน ดวงวิญญาณ เป็นเครื่องมือของการทำสิ่งนั้นให้สำเร็จ” สำนึกู่นี้จะรักษาลูกให้เป็นอิสระจากความคิด เมื่อลูกมีสภาพที่เป็นอิสระจากความคิดอื่นแล้ว ลูกจะกลายเป็นแสงที่เบาสบายโดยอัตโนมัติ

*** โอมชานติ ***